

lertid ikke blot Gageforhøjelse men tillige, at den lange Tid, hvori de maa fungere som Krydsbetjente, inden de blive Assistenten, maa blive forkortet, idet de nu tjene 10 til 12 Aar, inden de kunne faa en mere sikker Stilling. Dertil kommer, hvad der er det værste for disse Folk, at de, som den ærede Ordfører nævnte, blive afskedigede i 2 Maaneder om Aaret, idet 17 af de 28 Krydsfartøjer blive lagte op om Vinteren i Maanederne Januar og Februar, eller indtil der atter bliver isfrit. Det er naturligvis en overmaade ubehagelig Ting for disse Folk at blive afskedigede just i disse to Maaneder, hvor det er umuligt for dem at faa anden Beskæftigelse, og hvor de ikke blot miste deres Hyre, men ogsaa de 2 Kroner i Dagpenge, de faa om Dagen, naar de ere om Bord. Jeg synes, der er særlig Grund til, at denne Side af Sagen bliver tagen op til Undersøgelse. Men hvis den højtærede Minister er villig til at undersøge denne Side af Sagen og mener at kunne stille sig venlig over for Andragendet i det hele, vil jeg med det samme benytte Lejligheden til ogsaa at lægge et godt Ord ind for Matroserne paa Krydsfartøjerne, idet det for dem selvfølgelig er ligesaa ubehageligt at skulle afskediges i to Vintermaaneder uden at faa Hyre. Hvis den højtærede Minister altsaa mener at kunne stille sig venligt over for Krydsbetjentene, haaber jeg, at han ogsaa vil kunne vise Velvillie over for Matroserne, som ere ansatte i disse Krydsfartøjer. Jeg vil derfor, som sagt, bede den højtærede Minister om at faa denne Sag undersøgt, for at der muligvis kunde ske en saadan Forandring, som Andragerne have ønsket.

Jessen: Ved første Behandling af Skattelovene tillod jeg mig at rette en Forespørgsel angaaende et Skatteforhold i den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere, nemlig Jordebogsafgiften i de 8 forhen sønderjydske Sogne. Jeg antydede samtidig, at der fra Beboerne vilde indkomme Andragende til Folketinget om Fritagelse for denne Afgift, idet alle Beboere derovre formene, at det er en ubillig og uretfærdig Skat. Jeg takker Finansudvalget for, at det har henvist deres Andragende til Finansministerens Undersøgelse, ligesom jeg vil takke den ærede Ordfører for den Velvillie, hvormed han omtalte Sagen. Jeg haaber nu, at den ærede Minister ved sin Undersøgelse maa komme til det Resultat og den Erkendelse, at denne Jordebogsafgift ikke er Domæne-

afgift, men en ekstra Skat, som Beboerne derovre bør fritages for. Jeg skal i al Korthed tillade mig at give en lille Fremstilling af denne Afgifts Oprindelse. Jordebogsafgiften i de 8 forhen sønderjydske Sogne er nemlig vidt forskellig fra den i andre Egne svarede Afgift af samme Navn, hvilket jeg herved skal søge at begrunde lidt nærmere. I Slutningen af forrige Aarhundrede, d. v. s. 1770—80, indførtes i Haderslev østre Amt, hvortil de 8 Sogne hørte, en ny Matrikel, hvorefter Skatthenormen blev boniteret Tønde og ikke som hidtil Plovta. De gamle Skatter blev sammendragne og paalignet boniteret Tønde under Navnet Kanon, skønt det Ord Kanon i sin Oprindelse er vidt forskelligt fra Betegnelsen her paa denne Plads, det nu fik. Kanon betyder egentlig efter de Oplysninger, jeg har faaet, en bestemt fastsat Afgift af Grundejendom til Grundherren. I alle de Sogne, hvor den nye Skyldsætning indførtes, blev paa enkelte Undtagelser nær Arvefæste forandret til fri Ejendom ifølge Forordning af 22de Juni 1784 og Arvelovgivningen blev ordnet, ligesom der ogsaa blev truffet en Ordning med Hensyn til Jordebøgerne og Kort over Jorderne. Kanon blev saa fælles Navn for alle Statsskatter til 1805, da Landskatten kom til, og senere kom der forskellige andre Skatter til, saaledes 1815 Amtsbidrag, 1816 Magasin- og Furagepenge og senere Chaussépenge, Stænderskat, Indkvarteringspenge, Befordringsskat, Vejpenge, Kaadnerpenge o. fl. Saaledes vare Skatteforholdene i Haderslev østre Amt indtil 1864. Da saa efter den ulykkelige Krig i 1864 Skatteforholdene skulde ordnes efter kongerigske Forhold, gik man ud fra, at der under Navnet Kanon maatte skjule sig en privatretlig Afgift for alle Ejendomme, hvilket derimod ikke var Tilfældet, da det egentlig kun var nogle enkelte større Ejendomme, for hvilke dette gjaldt. Det kan jo bevises, at der er Ejendomme, hvor der er 200 Aar gamle Kontrakter, som lyde paa „Ejendomsgaard“, og hvori der ikke er Tale om hverken Fæste eller nogensomhelst privatretlig Afgift. Ved Matrikuleringen blev der indført Hartkornfordelingen, og ifølge Lov af 29de Marts 1867 blev det ordnet saaledes, at alle de gamle forhen sønderjydske Skatter skulde samles og fordeles paa Hartkorn med Undtagelse af enkelte Skatter, som skulde overføres som Land- og Ligningsskat, medens Resten skulde paalignes Hartkorn som Gammelskat med 6 Daler 80 Skilling pr. Tønde, hvorimod den Rest, som blev til-